

ner, for 1 Kr. 60 Ø. pr. Dag, vilde det være en ret umulig Opgave. — Dernæst henviste den højtærede Minister mig til at henvende mig til mine Partifæller i Københavns Kommunalbestyrelse. Jeg forstaaer ikke rigtigt, hvad den ærede Minister mente ved at give mig en saadan Henviisning. Saa vidt mig bekendt har Københavns Kommunalbestyrelse intet at gøre med at fastsætte Lønnen for disse Arbejdere, som her er Tale om, og som høre ind under Finanslovens § 2. Jeg kan derfor heller ikke forstaa, at en Henvendelse til Københavns Kommunalbestyrelse i denne Retning paa nogen Maade kunde bevirke, at jeg kunde faa mit Ønske opfyldt om Forbedring af disse Arbejderen's Lønningsvilkaar. Den højtærede Minister oplyste tillige om, at han havde gennemført Forbedringer for Skovarbejderne paa visse Omraader. Med Hensyn til Understøttelserne til de gamle Skovarbejdere og til deres Enker og Børn skal jeg indrømme, at det er Forbedringer, som jeg takker den højtærede Minister for, men det er jo saaledes, at disse kun komme de faste Skovarbejdere til gode, medens de, som ikke ere fast ansatte, ikke nyde godt af dem. Hvis vi skulle komme til at udrette noget for de ikke fast ansatte Skovarbejdere, er der sikkert ingen anden Vej at gaa end at skaffe dem en forhøjet Dagløn. Jeg vil derfor meget henstille til den højtærede Minister, at han med samme Velvillie, hvormed han har gennemført disse Forbedringer, ogsaa vil tage Spørgsmaalet om Forbedring af Skovarbejdernes Løn under Overvejelse, en Forbedring i samme Retning som det Ændringsforslag, der var stillet fra flere Sider i det andet Ting.

Den højtærede Finansminister udtalte, at der fandtes vistnok neppe noget Land, hvor Socialdemokraterne kunde faa Lejlighed til at stemme for en Finanslov, som indeholder saa store sociale og humane Bevillinger som den foreliggende Finanslov. Jeg tror ikke, at man saadan kan sammenligne det ene Lands Forhold med det andet, men hvis det er rigtigt, at denne Finanslov paa visse Punkter indeholder nogle Bevillinger, som ikke findes paa andre Landes Finanslove, saa skyldes det ganske sikkert i væsentlig Grad, at Danmark har den Lykke at have en oplyst Arbejderstand, der staaer godt organiseret og har forstaaet at benytte sin Organisation til at tvinge Udviklingen frem i den Retning, vi ere inde paa paa dette Omraade. Jeg er overbevist om, at naar

Arbejderstanden i andre Lande naar den samme Modenhedsgrad, ville de samme Reformere ogsaa blive gennemførte der, som alt ere gennemførte her.

Jørgen Berthelsen: Jeg vil gerne bringe den højtærede Indenrigsminister en Tak for de Udtalelser, han fremkom med med Hensyn til Posthusbygningen i Aalborg. Jeg har med nogen Ængstelse set paa det Beløb, 150,000 Kr., som er foreslaaet, men jeg har ogsaa set, at der foreligger ikke noget endelig vedtaget Overslag eller udførlige Detailtegninger herover, saa efter de Udtalelser, den højtærede Minister fremkom med, tør jeg gaa ud fra som givet, at det, som bliver bygget i Aalborg, bliver en Bygning, som vi i enhver Henseende kunne være tjente med.

Til den højtærede Minister for offentlige Arbejder vil jeg sige, at med Hensyn til Spørgsmaalet om Sovevogne op igennem Jylland fra København tror jeg ikke, at der bliver anden Løsning, end at der maa gaa Sovevogne i Toget herfra Kl. 7⁵⁰, og de Vogne maa i det mindste gaa op til Aalborg. Jeg vil sige til den højtærede Minister, hvis Udtalelser jeg synes at forstaa saaledes, at der tænkes paa at stoppe Vognene op i Aarhus, at det paagældende Tog ankommer til Aarhus Kl. 5 Morgen, og der vil vist ikke være mange, som ville være glade ved, hvis de skulle til Frederikshavn, at blive purrede ud i Aarhus Kl. 5 Morgen. Jeg gaar ud fra som givet, at en Sovevogn i det Tog maa absolut gaa til Aalborg. Jeg anbefaler den højtærede Minister at lade Sovevognen i det Tog, som gaar herfra 11⁵⁵, blive, og den vil passende kunne stoppe op maaske i Aarhus, hvortil den kommer Kl. 9 Formiddag eller noget lignende . . . (*Stilling:* Eller i Randers) . . . eller i Randers, det skal jeg ikke have det mindste imod. — Jeg skal blot sige til den ærede Minister med Hensyn til Sovevognene Hamborg—København, som vi nu have dem over Fredericia, at jeg er tilbøjelig til at tro, at naar den Bestemmelse kommer til at træde i Kraft, som vi forhaabentlig vedtage her paa Finansloven, at vi faa Sovevogne fra Hamborg over Gedser til København, tror jeg, at den Sovevogn, som nu gaar over Fredericia, vil blive mindre benyttet, for at bruge et mildt Udtryk. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Minister, at han i Stedet for at dreje den om ad København til, lader den gaa Nord paa, saa at den kommer op til det nordlige Jylland. Jeg forstod ogsaa den højtærede Minister